

ข้าพเจ้าขอมรับว่าเป็นคนบาป

บทภาวนาตอนเริ่มมิสซา ทุกคนสวดพร้อมกันอย่างเปิดเผย ไม่อายใคร “... **ข้าพเจ้าขอมรับว่าเป็นคนบาป** พร้อมกับช้อนอกตัวเองเพียง 1 ครั้ง เพราะแต่ก่อนต้องช้อน ออก หรือทุกบอกตัวเอง 3 ครั้ง พร้อมกับสวดว่า “**โائب่าข้าพเจ้า ๆ ๆ หนักนักหนา**” เดียวนี้บางคนยังไม่ยอมทอบอกตัวเอง แล้วยังไปทอบ ต่อย ดี ฆ่าคนอื่นด้วยซี ร้ายเหลือหลาย

บทภาวนาสำเร็จรูป เราสวดขึ้นใจแล้ว สวดบ่อยๆ จนเคยชิน กลายเป็นเครื่องอัดเสียง(เทป) หรือนกแก้ว นกขุนทองไปแล้ว โดยไม่ได้นึกไม่ได้คิดตามความหมายของบทสวดนั้นเลย จริงๆ ด้วย “**ข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ว่า จะไม่ทำบาปอีกเลย**” ตั้งใจจริงหรือเปล่า ไม่ทำบาปอะไร บอกไปเลยดีไหม **จะไม่โมโหใคร หรือคนนั้น คนนี้อีกเลย** แล้วพยายามทำจริงๆ ดีกว่าไหม? ได้ผลแน่ๆ

บทสวดสำเร็จรูป เหมือนปลากระป๋อง กินทุกมื้อ ทุกวัน เปื่อ จนเอือมระอาแล้ว แต่ก็ยังดี ดีกว่าไม่มีอะไรกิน ดีกว่าไม่สวด นกแก้วพูดได้ ทุกคนก็ขำดี พระเจ้าก็คงขำดีเหมือนกัน ที่เราสวดเหมือนนกแก้ว ขำกลิ้งเลย

ขอมรับว่าเป็นคนบาป ก็นับว่าดีอยู่ เพราะหลายคนไม่ยอมรับดอกว่าเขาผิด ยิ่งกว่านั้นยังดี้อ รันตันทุรังในความผิดนั้นด้วย (สันดานปีศาจ) แต่ถ้าขอมรับผิดแล้วไม่พยายามแก้ไข ก็คงไม่ได้ประโยชน์อะไร ถ้าทุกคนพยายามเต็มที่จริงๆ ความผิด บาป ต้องลดน้อยลงได้แน่ๆ ก็นับว่าดีขึ้นแล้ว ที่ขาดเหลือ นั้น ก็ต้องอภัยกัน

เครดิตยูเนียนเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดก็ว่าได้ ที่จะช่วยความพยายามของทุกคนที่จะเป็นคนดี เพราะมีแบบฝึกหัดง่ายๆ ให้ทำด้วย คือจิตตารมณ์ และคุณธรรม 5 ประการ เห็นชัดวัดได้ ตรวจสอบได้ เช่น **ความซื่อสัตย์** ท่านสัญญาจะฝากเงินกับเครดิตยูเนียน เอาแค่เดือนละ 10 บาทเท่านั้น ท่านทำตามสัญญาได้ตลอดไป ทุกคนเห็นได้ว่าท่านซื่อสัตย์ ท่านก็ต้องเป็นคนขยัน อดออม เสียสละ รับผิดชอบ เห็นใจกัน ไว้วางใจกัน ฯลฯ ท่านกลายเป็นคนดีของสังคมที่ละน้อย โดยไม่ลำบาก “...จะทำได้ไหม? ทำได้หรือเปล่า?”

คุณพ่อสงว สู่ระตรงค์
22 พฤษภาคม 2548